

РЕШЕНИЕ

№ 361

гр. Плевен, 17.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, XIII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на седемнадесети май през две хиляди двадесет и втора
година в следния състав:

Председател: Красимир М. Димитров

при участието на секретаря ПЕТЯ СП. КАРАКОПИЛЕВА
като разгледа докладваното от Красимир М. Димитров Административно
наказателно дело № 20214430202392 по описа за 2021 година

и на основание данните по делото и закона, за да се произнесе взе предвид
следното:

ПРОИЗВОДСТВОТО е по реда на чл. 59 ал. I от ЗАНН.

Постъпила е жалба от страна на ЮР. Д. АН., с ЕГН: ***** от ***
чрез пълномощника си адв. Д.П. от АК – гр. Плевен против наказателно
постановление № 21-0257-000899 от 25.11.2021 на *** РУ – Долни Дъбник
към ОДМВР – Плевен, с което на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 177, ал. 1, т.
2 от ЗДвП е наложил на ЮР. Д. АН. административно наказание – глоба в
размер на 200 лв. за извършено нарушение по чл. 150 от ЗДвП.

За така установеното нарушение на жалбоподателят ЮР. Д. АН. е
съставен акт, въз основа на който е издадено и обжалваното наказателно
постановление.

Недоволен от издаденото наказателно постановление е останал
жалбоподателят, който го обжалва в срок.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява, представлява се от

процесуален представител адв. Д.П. от АК – гр. Плевен, който моли съда да отмени издаденото наказателно постановление, като неправилно и назаконосъобразно.

За ответната страна по жалбата ОД на МВР - Плевен, редовно и своевременно призована, представител не се явява.

Депозира се бланкетно становище, с което се моли да се остави жалбата без последствие и да бъде потвърдено наложеното наказание.

Съдът въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваемостта му, и справедливостта на наложеното административно наказание и предвид така установената фактическа обстановка направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл.59 ал.2 от ЗАНН, **допустима е**.

Разгледана по същество е **ОСНОВАТЕЛНА!**

Наказателното постановление е издадено въз основа на Акт за установяване на административно нарушение Серия ГА № 532321 от 11.11.2021 г., съставен от актосъставителя М. Г. ИВ. – мл. автоконтрольор.

В хода на съдебния процес от събраните писмени доказателства и показанията на разпитаните - свидетел и актосъставител не се установи, че жалбоподателят е извършил умишлено нарушението описано в АУАН, а именно:

На 11.11.2021 г. в 14:41 часа в гр. Долни Дъбник, ул. „Г.М. Димитров“ в посока ул. „Христо Янчев“ до аптека „Sopharmacy“, управлява лек автомобил марка „***“, модел „***“, с рег. № ***, без да притежава СУМПС /неправоспособен водач/. Свидетелството за управление на МПС е отнето.

-нарушение на чл. 150 от ЗДвП – управлява МПС след като е забули правоспособност по реда на чл. 157, ал. 4 от ЗДвП.

Според показанията на актосъставителя М. Г. ИВ. и свидетеля по акта Б. ИВ. ИВ. на посочената в АУАН-а дата в гр. Долни Дъбник, ул. „Г.М. Димитров“ в посока ул. „Христо Янчев“ до аптека „Sopharmacy“ са спрели жалбоподателя за проверка. След извършена справка в РСОД/таблет или работна станция с отдалечен достъп/ е установено, че СУМПС-то на водача е

отнето поради наличие на изземване на всички контролни точки.

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

Съдът установи процесуални нарушения или материалноправни пропуски при издаване на АУАН и НП, които обуславят отменително решение и които ще бъдат засегнати по-долу.

АУАН и НП са съставени от лица, компетентни да сторят това съгласно чл.189, ал.1 и ал.12 ЗДвП.

Съгласно чл.172, ал.1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица, а съгласно чл.172, ал.3 в случаите по чл. 171, т. 1, букви "б", "д", "е" и "ж" свидетелството за управление на моторно превозно средство на водача се изземва със съставянето на акта за установяване на административното нарушение.

Съгласно санкционната разпоредба в процесното НП, означена като чл. 177, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, наказва се с глоба от 100 до 300 лева водач, който управлява моторно превозно средство:

- без да е правоспособен водач,
- без да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или
- след като е загубил правоспособност по реда на чл. 157, ал. 4,
- или след като свидетелството му за управление на моторно превозно средство е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или
- по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс,
- или е обявено за невалидно, тъй като е изгубено, откраднато или повредено.

В случая обаче, видно от представената с преписката и приложена от л.9 до л. 11 от делото справка за нарушител – водачът/жалбоподателя, към датата на извършване на деянието, описано в АУАН-а и НП-то, е имал налични 39 контролни точки.

Видно от Заповед от дата 10.12.2021 г. на *** Сектор „ПП“ в Отдел „ОП

„ към ОДМВР – Плевен, находяща се на л. 5 от делото е, че е оттеглена Заповед № 20049/25.01.2011 година за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.4 от ЗДвП на *** сектор „Пътна полиция” при ОД на МВР — Плевен, тъй като при извършване на проверка в сектор „Пътна полиция“ при ОДМВР — Плевен **са установени грешки, допуснати при издаването на Заповед № 20049/25.01.2011 година за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.4 от ЗДвП с/у ЮР. Д. АН. ЕГН *******.

В издадената ЗППАМ № 20049/25.01.2011 година не е взето предвид, че на водача **никога не са отнемани** всички контролни точки и те е следвало да му се възстановят до максимален размер след две години без наказание към 08.09.2009 година по реда предвиден в чл.158, ал.2 от ЗДвП.

Установено е, че в системата за управление на административно-наказателната дейност на МВР — /АИС — АНД/ водача ЮР. Д. АН. **притежава 39 контролни точки**, тъй като никога не са му отнемани всички контролни точки, в следствие на което да е загубил правоспособност.

С оглед на гореизложеното съдът счита, че следва да отмени издаденото наказателно постановление.

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, ред. ДВ, бр. 94 от 2019 г., в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Съгласно чл. 143, ал. 1 от АПК когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. От изложеното следва, че в полза на жалбоподателя действително следва да бъдат присъдени разноски за адвокатско възнаграждение съгласно чл. 38 от Закона за адвокатурата.

Процесуалният представител на жалбоподателя – адв. Д.П. в хода на съдебните прения, както и в депозираните писмени бележки претендира разноски.

Водим от горното и на основание чл.63 от ЗАНН, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 21-0257-000899 от 25.11.2021 на *** РУ – Долни Дъбник към ОДМВР – Плевен, с което на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 177, ал. 1, т. 2 от ЗДвП е наложил на ЮР. Д. АН., с ЕГН: ***** от *** административно наказание – глоба в размер на 200 лв. за извършено нарушение по чл. 150 от ЗДвП.

ОСЪЖДА ОД на МВР – гр. Плевен да заплати на Ю.Д. Атанасов съдебно-деловодни разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 300 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване по реда на АПК пред Административен съд – Плевен в 14 дневен срок, от получаване на съобщението от страните за постановяването му.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____